

Iskustva - vesti - poruke za decu

Za dečje učitelje
IV 2010.

— IV tromesečje —

INTER-AMERIČKA DIVIZIJA

Dragi vođo subotne škole,

Ovo tromesečje je presedan u istoriji misionskih darova. Prošlih 50 godina divizije Adventističke crkve širom sveta primale su dar trinaeste subote ustaljenim redom. Međutim, novosti užasnog razaranja nakon januarskog zemljotresa na Haitiju podstakle su crkvene vođe da zamole Zapadno-Centralnu Afričku diviziju, koja je trebalo da dobije dar ovog tromesečja, da dozvoli crkvenoj porodici da pomogne vernicima na Haitiju da ponovo izgrade svoje crkve i druge građevine koje su bili oštećene ili uništene zemljotresom. Zapadno-Centralna Afrika će, umesto ovog, biti predstavljena u trećem tromesečju 2011. godine.

Izazovi

Haiti je najsiromašnija zemlja u zapadnoj hemisferi i jedna od najsiromašnijih na svetu, a ipak preko 333 000 adventista na Haitiju daje veći misionski dar od bilo koje zemlje ili Unije u Inter-Američkoj diviziji. Njihova želja za dovršenjem posla i napuštanjem ovog sveta vodi ih u otvorenom i oduševljenom svedočenju svoje vere.

12. januara 2010. godine, zemljotres jačine 7,0 stepeni Rihterove skale potresao je centralni i južni deo Haitija, uključujući glavni grad Port-o-Prens. Zemljotres je uništio ili ozbiljno ošteti domove, škole, poslovne objekte i kancelarije državne uprave; usmrtio je više od 200 000 ljudi. Hiljade su bile povređene, a gotovo milion je izgubilo svoje domove i sve što su posedovali. Zemljotres je uništio ili veoma ošteti 115 adventističkih crkava – jednu četvrtinu adventističkih

crkava u ovoj zemlji. Takođe, nekoliko škola i crkvenih upravnih zgrada pretrpelo je neverovatno štetu. Crkva je na Haitiju u srcu svih vernika. Često mora da se održi nekoliko bogoslužjenja da bi crkva primile sve one koji žele da dođu. Vernicima su bile potrebne godine da izgrade čak i najjednostavnije crkve, a ovoliki gubitak oslabiće misionarski trud za sledećih nekoliko godina ukoliko im ne pomognemo da ih ponovo sagrađe.

- **Adventist Mission DVD** ovog tromesečja prikazuje priče sa Haitija, uključujući jednu posebno za decu. Zatražite jedan primerak od svog pastora.

- **Više aktivnosti** se nalazi na veb-sajtu www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources« i zatim na »Children's Activities.« Idite na sadašnje tromesečje da biste pronašli stranice sa učenjem jezika, recepte i aktivnosti koje možete koristiti u subotnoj školi.

Prilike za pomoć

Ovog tromesečja trinaesti subotnoškolski dar pomoći će:

- da se izgrade crkve koje su bile uništene ili oštećene
- da se na kampusu na Haitskom adventističkom univerzitetu izgrade ženske spavaonice i da se renoviraju muške.
- Dečji projekat: obezbeđivanje školskih uniformi, cipela i svesaka da bi deca mogla da se vrate u školu.

1. Haiti

(Ako želite, zamolite nekog tinejdžera da bude u ulozi Džeka u ovoj priči)

Ovog tromesečja učićemo o zemlji Haiti. *(Pronađi Haiti na mapi)* Haiti je jedna od najsiromašnijih zemalja na svetu. Mnogi ljudi na Haitiju nemaju dovoljno hrane, niti pristojan dom za život. Tropske

oluje i vetrovi su na ovom ostrvu jaki, i uz obilne kiše nanose veliku štetu. Mnogi ljudi su u ovim poplavama izgubili svoje domove, a neki ljudi i život.

Haiti je prepun tuge, ali tamo se mnogi ljudi obraćaju Bogu za pomoć. Oni znaju da će nebo biti predivno mesto!

Više od 333 000 adventista živi na Haitiju. To je jedan adventista na 30 ljudi.

Zemljotres

12. januar 2010. godine bio je dan kao i svaki drugi. Ljudi su otišli na posao, deca u školu. Kako se veče približavalo, porodice su krenule svojim kućama. A onda, oko 5 sati, zemlja je počela neverovatno da se trese! Ljudi su istrčavali napolje, jer su se zgrade oko njih rušile. Mnogo ljudi je bilo ubijeno i mnogo drugih povređeno.

Ovog tromesečja slušaćemo priče neke od dece sa Haitija, ali ovo nisu priče samo o zemljotresu. Ove priče će govoriti o tome šta su deca radila da pomognu drugima da nađu Isusa u ovo teško vreme.

Džek ima 11 godina. Živi u Port-o-Prensu, glavnom gradu Haitija. Evo njegove priče.

Džek

Ja živim sa tetkom koja me je naučila da volim i da služim Isusu. Još od malena me je vodila sa sobom kada je posećivala ljude i govorila im o Isusu. Ona proučava Bibliju sa mnom i pomaže mi da naučim puno biblijskih tekstova. Njen primer me je naučio da svedočim drugima o Božjoj ljubavi gde god se nađem. Sada i ja volim da pričam drugima o Isusu.

Moji roditelji, brat i sestra nisu adventisti. Oni žive u udaljenom delu Haitija i ja ih ne viđam jako često. Ali kada razgovaramo telefonom, ohrabrujem ih da slede Isusa. Moj tata je pušio i ja sam mu često govorio da pušenje nije dobro za njega. Sada je prestao da puši. I mama je napravila neke promene u svom životu. Ne znam da li je to zbog onoga što sam joj pričao, ali se nadam da je zbog toga. Takođe se nadam da će uskoro početi i da sledi Isusa.

Ponekad kada smo posećivali ljude da im govorimo o Isusu, oni su želeli da znaju da li naša crkva daje hranu. Mi bismo im govorili da Bog ima nešto bolje od hleba; On želi da nam da Hleb života – Isusa.

12. januar

12. januara moja tetka je otišla u posetu prijateljici koja je bila u bolnici. Rekla je mojoj sestri i meni da odemo u crkvu gde se održavala evangelizacija i da ćemo se tamo naći.

Moja sestra i ja smo stigli u crkvu i čekali da predavanje počne. Dok smo čekali, čuli smo glasnu viku spolja. Osećao sam kako se zemlja trese i istrčao iz crkve. Zgrade su se rušile i padale, a zemlja je nastavila da se trese! Mislio sam da Isus dolazi! Pogledao sam gore, ali nisam video Isusa. Tek kasnije sam shvatio da je to bio zemljotres i da su mnogi ljudi poginuli kada su zgrade pale na njih.

Pošto je zemljotres uništio našu kuću, mi živimo u šatoru. Dok sam šetao mojim susedstvom koje je bilo prepuno šatora, shvatio sam da mnogi odrasli ljudi i deca ne znaju ništa o Isusu i da nisu spremni za Njegov dolazak. Počeo sam da govorim većem broju ljudi da Isus uskoro dolazi i da želi da ih povede sa sobom na nebo. Pozivao sam ih i molio da predaju Bogu svoja srca da bi Isus mogao da ih povede na nebo kada dođe.

Važno je da ne čekamo da govorimo drugima o Isusu. Moramo sada da im kažemo, pre nego što postane prekasno.

Apel

Dečaci i devojčice, ove trinaeste subote naš poseban projekat biće da pomognemo ponovnu izgradnju crkava koje su bile uništene zemljotresom na Haitiju. Hajde da danas počnemo da štedimo novac za taj poseban dar u decembru.

Informativni odeljak

- Haiti je zemlja na Karipskom moru. Ona deli ostrvo Hispanjolu sa Dominikanskom Republikom.
- Haiti je najsiromašnija zemlja na zapadnoj hemisferi i jedna od najsiromašnijih na svetu.
- Veliki deo Haitija prekriven je planinama. Ostatak regije je bio raščišćen za poljoprivredu pre 200 godina. Sada je zemlja osiromašena i ne može da proizvede dovoljno hrane da nahrani svoje stanovnike.

2. »Jedva čekam!«

Haiti

Kristina ima 10 godina i živi sa svojim roditeljima u Port-o-Prensu na Haitiju. Njena majka i baka su adventistkinje, tako da je Kristina celog svog života išla u crkvu. Želela je da se krsti još od svoje 7. godine i da na taj način postane član adventističke crkve. Kada god je ljudima bio upućivan poziv da predaju svoja srca Isusu i slede Ga odlukom krštenja, Kristina je preklinjala svoju mamu da joj dozvoli da bude krštena. Ali, majka joj je uvek govorila: »Previše si mala; sačekaj malo.«

Kada je prošlog januara počela evangelizacija u njenoj crkvi, Kristina je znala da će biti obred krštenja. Molila se da ove godine ne bude »previše mala«.

Teror zemljotresa

Onda se dogodio zemljotres i njihov dom je bio razoren. Porodica je spavala u obližnjem parku te noći. Sledećeg dana majka je predložila da se presele u crkvu koja ja imala veliko dvorište. Đakoni su ih pozdravili i pokazali im gde mogu da budu. Sačuvali su nešto stvari od kuće – dušek, neke šerpe i nešto odeće – a crkva im je obezbedila ceradu da ih zaštiti od vrelog sunca.

Mnogi drugi ljudi bili su u crkvenom dvorištu. Majka se pridružila ženama koje su spajale svoje zalihe namirnica i kuvale šerpu pasulja i pirinča da ga podele sa onima koji su »odseli« u crkvenom dvorištu.

Da!

Nekoliko dana kasnije evangelizacija se nastavila. Kada je govnik pozvao ljude da slede Isusa i da se krste, Kristina je rekla majci: »Mama, ne mogu više da čekam. Moram da se krstim!«

Njena majka se nasmejala i kazala: »Da, mislim da si dovoljno velika.« Kristina je bila presrećna. Konačno će postati član crkve koju voli.

»Moj otac nije adventista«, kaže ona, »ali sada učestvuje u porodičnim bogoslužnjima i čak čita Bibliju sa nama. Ja mu govorim o potpunom predanju njegovog života Isusu i mislim da me sluša.«

Kristinin otac ide nedeljom u crkvu, pa ga ona često podseća da on treba da poštuje sve Božje zapovesti. »On može nedeljom da pobegne u svoju crkvu«, kaže ona, »ali nikada ne može da pobegne od naših molitava. Zato se ja molim za njega i govorim mu koliko mnogo ga Bog voli.«

Drago mi je što nas je Bog vodio da nađemo utočište u adventističkoj crkvi nakon zemljotresa«, dodaje ona. »Ovde je atmosfera proslavljanja i bogoslužnja. Bog je ovde prisutan i On deluje u životu mnogih ljudi, uključujući i mog oca.«

Poziv na molitvu

Hajde da se udružimo s Kristinom u molitvama za njenog oca i hajde da se molimo za porodice koje su u teškoj situaciji zbog zemljotresa koji je uništio mnogo toga i povredio veliki broj ljudi na Haitiju. I setite se, naš poseban projekat trinaeste subote ovog tromesečja je da pomognemo da se ponovo izgrade crkve koje su bile razorene zemljotresom.

(Završite molitvom)

Misionski odeljak

- Adventisti na Haitiju su ljudi vere. Svakog januara većina adventističkih crkava održava evangelizaciju dve ili tri sedmice. Veliki deo ovih evangelizacija vode laici ili studenti teologije.

- Iako adventisti nisu bogati, oni pokušavaju da pomognu ljudima u svom okruženju koji su u teškoj situaciji od njih samih. Nakon zemljotresa mnogi vernici podelili su ono malo hrane koju su imali sa ostalima u svom susedstvu da bi svako imao barem nešto da pojede.

Aktivnost

Učimo kreolski jezik

Na Haitiju se govori kreolskim jezikom koji je sličan francuskom. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Svakodnevni izrazi	Izgovor
Dobrodošli	Bi-jen vi-ni
Zdravo	a-lo
Dobro jutro	bon žur
Molim vas	su plei
Hvala	mer-SI
Nema na čemu	ou-bije vi-ni
Da	vi
Ne	no
Blagoslovena subota	Bon sa-BA
Doviđenja	o re-VUA

3. Bezbedno mesto

Haiti

Aveska živi u Port-o-Prensu na Haitiju. *(Zamoli neko dete da pronade Haiti i Port-o-Prens na mapi)* Njena porodica je živela u stanu iznad očeve radnje. Život je bio dobar.

Onda je jednog popodneva Aveska čula glasnu tutnjavu i njen dom je počeo strašno da se tresе. Majka je uhvatila Aveskinog malog brata i sestru i zajedno su izleteli iz zgrade.

Isus dolazi! Pomislila je Aveska dok je žurila niz stepenice za svojom majkom. Ali, umesto Isusa, videla je kako se zgrade oko nje ruše. »Šta se dešava?«, pitala je majku. »Zemljotres«, odgovorila je majka. »Strašan zemljotres!«

Život pod ceradom

»Naš dom je nestao«, kaže Aveska. »Sada živimo pod ceradom u kampu sa hiljadama drugih ljudi.« Aveska i njena porodica našli su utočište na kampusu adventističkog univerziteta. Većin njih izgubila je sve što su imali. »Ne sviđa mi se da živim ovako«, dodaje ona s negodovanjem. »Nema privatnosti. Samo nekoliko santimetara deli jednu porodicu od druge. Čujem i vidim svakoga, i oni čuju i vide mene.«

Posebno mesto

ADRA nadgleda kamp gde se nalaze Aveska i njena porodica i pruža više od hrane, vode, toaleta i kupatila. Ona pomaže ljudi da razumeju svoje emocije nakon ovako tragičnog zemljotresa.

ADRA obezbeđuje posebno mesto udaljeno od gužve šatora i ljudi, mesto gde deca mogu da budu deca. Mogu da igraju igre, da pričaju i da se zabavljaju na bezbednom mestu. »Moja omiljena aktivnost je crtanje«, kaže Alaska s osmehom. »Volim što mogu da se smejem, igram i da barem nekoliko sati zaboravim na loše stvari koje su se desile i na tugu koja je svuda oko nas.«

»Mnogo mi je pomoglo što sam mogla da razgovaram o mojim osećanjima o zemljotresu«, dodaje ona. »Zahvalna sam Isusu što više nemam noćne more o tome kako se kuće ruše i povređuju ili ubijaju ljude.«

»Naš cilj je da pomognemo deci da se vrate u vreme pre zemljotresa«, kaže jedan od vođa. »Deca na svet gledaju kao na mesto koje više nije zabavno i bezbedno kao što je nekad bilo.«

Obavljanje školskih dužnosti

Niko ne zna kada će škola ponovo početi, zato se deca stalno motivišu da čitaju, da rade matematiku i druge predmete na kampu. Aveska jedva čeka da se vrati u školu.

Ona se brine za svoje roditelje. Da li će naći posao sada kada je očeva radnje nestala? »Kada bih ja nešto mogla da poželim«, kaže ona brižno, »bilo bi to da moji roditelji dobiju posao da ne bi bili tako tužni. A ja bih se vratila nazad u školu da se pripremam da postanem lekar.«

Hajde da se molimo za decu na Haitiju koja su pogođena zemljotresom. Ovog tromesečja naš dar trinaeste subote pomoći će vernicima na Haitiju. Hajde da planiramo da damo veliki dar.

Informativni odeljak

- Oko jedna trećina od 9 miliona Haićana živi u Port-o-Prensu koji je bio epicentar razarajućeg zemljotresa.
- Adventist Mission DVD prikazuje priče iz Haitija ovog tromesečja. Zatražite jedan primerak od svog propovednika.
- Poseban trinaesti dar iz dečje subotne škole pomoći će deci kao što je Aveska da kupe uniforme, sveske i cipele da bi mogli da se vrate u školu.

Aktivnost

Brojevi na kreolskom

Brojevi	Izgovor
jedan	jan
dva	d
tri	tua
četiti	katr
pet	sank
šest	sis
sedam	set
osam	uit
devet	nef
deset	dis

4. Iz pepela

Haiti

Život osmogodišnjeg Sebastjana nije bio lak. Nikada nije upoznao oca, a majka mu je umrla kada je imao 7 godina. Otišao je da živi sa bakom. Sebastjan i njegova baka bili su u poseti susedima kada se dogodio snažan zemljotres. Zidovi su se rušili, a komšijski pod sa gornjeg sprata pao je na njih.

Potruga za životom

Sebastjanova tetka je trčecim korakom išla do kuće u kojoj su živeli Sebastjan i njegova baka. Od nje nije ostalo ništa osim gomila ruševina, kao kada ljutito dete sruši kulu od kocaka. Neko joj je kazao da niko ko je bio unutra nije preživio. Sebastjanova tetka plakala je za majkom i nećakom.

Jedan dan nakon zemljotresa, komšija je prolazio pored kuće koja se nalazila do kuće u kojoj je živeo Sebastjan i čuo je glas ispod ruševina. Zastao je i slušao. Neko je bio živ ispod gomile kamenja i betona! Bilo je to dete. Bio je to Sebastjan!

Čovek se obratio dečaku i pitao ga da li je povređen. »Noga mi je zaglavljena ispod nekog kamenja i ne mogu da je izvučem«, rekao je dečak. »Boli me.«

»Sačekaj!«, odgovorio je čovek. »Izvući ćemo te odatle.« Uskoro je nekoliko ljudi počelo da uklanja ruševine kako bi izvukli dečaka. Ali, proces je sporo tekao.

Kada je Sebastjanova tetka saznala da je njen nećak bio živ u ruševinama, trčala je do njega sa hranom i vodom. Ljudi su svim silama radili da izvuku Sebastjana, ali nisu smeli da rade prebrzo, jer su se plašili da bi još neki komad betona mogao da padne na njega. Kako je sunce zalazilo, ljudi su morali da prestanu da rade. Sebastjan je zamolio nekoga da ostane s njim u toku noći da ne bi bio sam.

Konačno slobodan

Rano sledećeg jutra ljudi su ponovo počeli da rade. Jedan čovek se provukao u malu rupu gde je dečak bio zaglavljn i radio na tome

da ga oslobodi. Nekoliko sati kasnije izašao je iz ruševina posrćući i nosio je Sebastjana u rukama.

Najbliža bolnica nije mogla da Sebastjanu ukaže pomoć koja mu je bila potrebna, zato ga je tetka odvezla u adventističku bolnicu. Tamo su lekari kazali da je njegova noga previše povređena i da moraju da je odseku da bi mu spasili život.

Kada se Sebastjan probudio i video da nema nogu, zamolio je tetku da ga odvede u crkvu da bi se pastor pomolio da mu noga ponovo izraste.

Kuća od šatora

Sebastjan i njegova tetka preselili su se u šator koji se nalazio u sklopu bolnice. Tamo su se doktori i medicinske sestre brinule o njemu. Dobio je štace i ponovo naučio kako da hoda.

Mesec dana nakon zemljotresa, Sebastjan se prilagodio novonastaloj situaciji. Jedino vreme kada se ne smeje je kada medicinske sestre moraju da mu promene zavoje ili kada priča o zemljotresu.

Zanima se igrajući igre sa novim drugarima u bolnici i razgovrajući sa medicinskim osobljem. Željan je da fotografiše i pokušaće da nagovori ljude da mu dozvole da slika i njihovim aparatima.

Nesigurna budućnost

Život na kampu je stalni podsetnik da budućnost nije sigurna. Za sada se za Sebastjana brine njegova tetka, ali ona nije sigurna kako će mu pružiti negu koja mu je potrebna i brinuti se za svoje četvoro dece u isto vreme. Izgubila je svoj dom i sve što je imala u zemljotresu, a nema posla, a ni novca da kupi osnovne stvari za život.

Sebastjanova budućnost možda jeste nesigurna, ali on zna da ima porodicu koja ga voli i puno novih prijatelja koji žele da mu pomognu. Ali, nakon zemljotresa jedna stvar koja je za Sebastjana sigurna je da želi da postane doktor kad odraste.

Naši misionarski darovi pomoći će adventističkoj bolnici na Haitiju da pruži ljudima negu koja im je potrebna da bi se oporavili. A naš dar trinaeste subote ovog tromesečja će pomoći da se izgrade crkve i druge zgrade koje su bili uništene za vreme zemljotresa.

Misionski odeljak

- Adventistička bolnica na Haitiju osnovana je 1978. godine u Port-o-Prensu uz pomoć trinaestog subotnoškolskog dara. Bolnica je pretrpela jednu manju štetu u zemljotresu.
- U toku prvog meseca nakon zemljotresa, bolnica je sa svojih 70 kreveta uslužila više od 6 000 pacijenata.
- Medicinska škola na Loma Linda Univerzitetu se udružila sa adventističkom bolnicom na Haitiju i pomaže joj u nabavljanju opreme i lekova, kao i dobrovoljaca koji bi radili u bolnici. Zahvaljujući ovom udruživanju, Loma Linda je u bolnicu poslala svoje volontere u roku od nekoliko dana nakon zemljotresa.

5. Moj prijatelj Isus

Haiti

Sofoni voli Isusa i voli da svojim prijateljima priča o Njemu.

Jednog dana je u subotnoj školi Sofonina učiteljica rekla deci da je važno da našim prijateljima govorimo o Isusu. Sofoni nije ranije razmišljala o tome. Onda se setila Fabijen koja živi u njenom susedstvu. Iako je Fabijen starija od Sofoni, devojčice su bile drugarice otkad su krenule u školu. Ali, Sofoni nikada nije pozvala Fabijen u crkvu. Zato je te sedmice odlučila da je pozove. Dok su se zajedno igrale, Sofoni je rekla: »Da li bi htela da pođeš sa mnom u crkvu ove subote?«

Fabijen je kazala da bi želela i devojčice su otrčale u kuću da pitaju njenu mamu za dozvolu. »Tako sam bila uzbuđena kada je Fabijenina mama rekla da Fabijen može da krene sa mnom u crkvu«, rekla je Sofoni.

Fabijen se svidela crkva, zato ju je Sofoni pozvala da dođe i sledeće subote i ona se složila. Uskoro su devojčice išle zajedno u

crkvu svake sedmice. A jednom kada je Sofoni bila bolesna, Fabijen je otišla sama u crkvu.

Veliki korak

Fabijenini roditelji ne idu redovno u crkvu, pa su srećni što Fabijen voli da ide u crkvu sa Sofoni. Ponekad devojčice pozovu Fabijeninu roditelje da dođu na neka posebna bogoslužjenja i oni nekad dođu. To uvek obraduje dve drugarice.

Prošle godine Sofoni je pozvala Fabijen da pođe sa njom na evangelizaciju koja se održavala u crkvi. Fabijen je prihvatila i one su zajedno išle svake večeri. Pre nego što se evangelizacija završila, Fabijen je pozvala Isusa u svoje srce. »Želim da se krstim«, Fabijen je rekla svojoj majci. Roditelji su joj dali dozvolu da postane adventista i Fabijen se pripremala za svoje krštenje. Sofoni nije bila dovoljno velika da se krsti, ali je ponudila da bude duhovna sestra Fabijen. Tome su se obe obradovale.

»Kada sam shvatila koliko je Fabijen bila srećna što je išla sa mnom u crkvu«, kaže Sofoni, »odlučila sam da pozovem i moje druge prijatelje. Pozvala sam devojčicu po imeni Endi i ona je pristala da dođe na evangelizaciju. Sada i Endi želi da postane vernica moje crkve.«

»Uvidela sam koliko je važno da svedočim drugima o svojoj veri«, dodaje Sofoni.

Radosno svedočenje

»Bog mi pokazuje druge načine da svedočim o svojoj veri. Čitala sam Bibliju u crkvi i pevala, ali jednom me je moj izviđački odred zamolio da držim propoved kada bude bila dečja subota. To je bila čast i velika odgovornost da govorim odraslima, kao i deci, u Božje ime. Pažljivo sam se pripremala i molila Boga da govori preko mene.«

»Ne žele svi koje pozovem u crkvu da pođu sa mnom. Ali, ne znam ko će doći ako ne bude pozvan. Zato ja pozivam što više ljudi mogu. Znam da kada neko dođe u crkvu, ima priliku da čuje nešto o Bogu na poseban način – i možda donese odluku da sledi Isusa.«

Dečaci i devojčice, hajde da sledimo Sofonin primer i da ove sedmice pozovemo nekoga da pođe s nama u crkvu.

Informativni odeljak

- Haiti ima više od 333 000 adventista. To ih čini najvećom crkvom na svetu koja govori francuski/kreolski. Ona i dalje raste, prvenstveno zbog ljudi koji, kao Sofoni, aktivno svedoče drugima o svojoj veri.
- Hiljade roditelja, i adventističkih i neadventističkih, žele da dođu u naše škole da bi njihova deca dobila kvalitetno obrazovanje. Mnoge naše škole bile su ozbiljno oštećene ili, čak, razorene zemljotresom.
- Trinaesti subotnoškolski dečji dar ovog tromesečja pomoći će projektu da se deci kupe knjige i školske uniforme kako bi mogli da se vrate u školu kada nastava ponovo počne.

Aktivnost

Pevanje na kreolskom

Znam da Isus voli me (samo refren)

ui že zi re mem
ui že zi re mem
ui že zi re mem
se bib la ki dim sa

Bog dobar je

Že zi si bon
Že zi si bon
Že zi si bon
Li si bon pur mue

6. Proslavljanje Boga pesmama

Haiti

Subotno je jutro i mi smo na putu do crkve na Haitiju. Čujemo ljude kako pevaju, ali muzika ne dolazi iz crkve koja stoji prazna nakon zemljotresa koji je pogodio ovu zemlju 12. januara. Pevanje dolazi iz mora plavih šatora u kojima, još od zemljotresa, žive hiljade ljudi. Ispod velikog komada tvrde plastike, nalazimo »crkvu«.

Nema puno mesta između redova šatora, ali pastor objašnjava da su mnogi vernici u svojim šatorima i slušaju. Kada je vreme za molitvu, klečimo na smeđoj travi ispred podijuma.

Onda jedna devojka staje za mikrofoni i počinje da peva bez muzike i bez pratnje. Dok ona peva, naša srca se pune hvalom Isusu.

Nakon crkve zahvaljujemo Fibi, devojci koja je pevala. »Hvala Bogu«, kaže ona na kreolskom, svom maternjem jeziku.

Fibi nam kaže da je njen glas dar koji je dobila od Boga, a da je njeno pevanje dar koji ona daje Bogu. Cela njena porodica peva, tako da ne iznenađuje što Fibi, najmlađi član porodice, voli da peva. »Počela sam da pevam u crkvi kada sam imala 6 godina«, kaže ona. »Vođa hora mi je dozvolio da pevam u velikom horu. To sam jako volela. Volim da hvalim Boga pesmom.«

Kada je Fibi imala 7 godina, zamolili su je da otpeva solo pesmu. »Nikada ranije nisam sama pevala pred ljudima i imala sam tremu«, kaže ona. »Ali moja majka me je podsetila da ću pevati da bih proslavila Boga, a ne da bih ugodila ljudima. I dalje sam imala tremu, ali znala sam da je Bog sa mnom.« I od tada, ona peva za Boga.

»Ne želim ni za koga drugog da pevam, osim za Boga«, kaže Fibi. »On je moj Spasitelj i ja Mu pevam iz zahvalnosti za sve što je učinio za mene. Dao mi je dobru porodicu, predivnu veru i Isusa. Moje srce je ispunjeno Njegovom ljubavlju i ja Ga slavim.«

Dok je Fibi danas pevala u crkvi, bilo je teško poverovati da se njen svet okrenuo naglavačke nakon zemljotresa koji je pogodio njenu domovinu. »Bez obzira šta se dešava«, kaže ona, »ja ću uvek pevati u slavu mom Bogu. Čak i u teška vremena dobro je pevati hvalu Gospodu.«

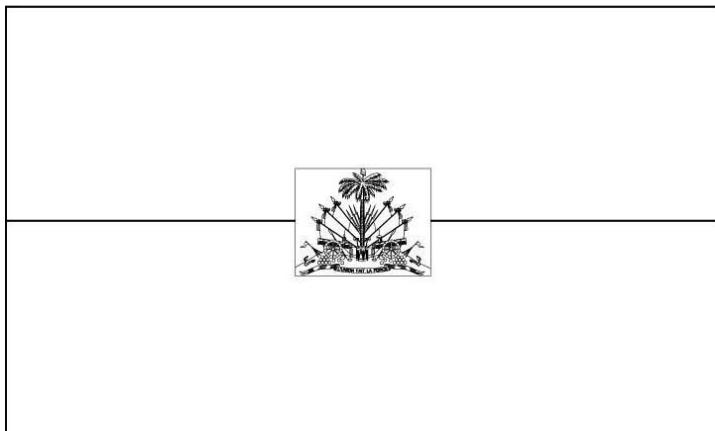
Fibi voli i da svedoči svojim prijateljima o svojoj veri. »Pozvala sam moju drugaricu Kensi da pođe sa mnom u crkvu«, kaže Fibi, »i od tada ona stalno dolazi. Neki put kaže da nije sigurna da li će moći da dođe, ali na kraju uvek bude tu. Za vreme nedavne Sedmice molitve, Kensi je predala svoje srce Bogu i zatražila da bude krštena.

Dečaci i devojčice, možda ne znamo da pevamo kao Fibi, ali svi možemo da budemo svedoci Božje ljubavi na neki način – osmehom, ohrabrujućim rečima ili svojim delima. Hajde da ove sedmice nađemo načina da nekome posvedočimo o Njegovoj ljubavi.

- Oko osam od deset Haićana su katolici, ali mnogi kombinuju svoja hrišćanska verovanja sa vudu-magijom. Njima je potrebno da čuju da Isus želi da oni slave samo Njega, a ne lažne bogove.
- Adventisti su najveća protestantska denominacija na Haitiju i broje oko 333 000 vernika. To je jedan vernika na 30 ljudi.
- Gledajte Adventist Mission DVD na kom se nalaze priče o veri i poverenju ljudi na Haitiju.

Aktivnost

Zastava Haitija: gornji pravougaonik plavi, donji crveni; štiti: zelena zemlja i palma; plavi i crveni baner na beloj pozadini

7. Borba sa strahom uz pomoć vere

Haiti

(Zamoli neku stariju devojčicu da ispriča vesti u prvom licu)

Zovem se Rouz. Živim u Port-o-Prensu na Haitiju. *(Pronađi Port-o-Prens i Haiti na mapi)* Kada je zemljotres u januaru pogodio moju zemlju, hiljade zgrada bile su uništene. Svi su morali da napuste svoje kuće. Ljudi su se plašili da se vrate u svoje domove jer su se bojali da se može dogoditi novi veliki zemljotres i ubiti ih.

Moj otac je otišao u crkvu i uzeo izviđačke šatore. Dali smo šatore ljudima koji nisu imali sklonište. Nije bilo važno da li su članovi crkve; mi smo želeli da u ovo teško vreme podelimo s drugima ono što imamo. Bila sam tako srećna što sam izviđač, jer sam mogla da pomognem tati da podigne šatore.

Borba uz pomoć vere

U danima posle zemljotresa primetila sam da većina dece izgleda uplašeno. Neki od njih su se svađali, a drugi su plakali i tražili da idu kući. Shvatila sam da većina njih ne zna mnogo o Isusu, pa sam zamolila mamu da mi pomogne da otpočnemo program za njih. Mojoj mami i njenoj prijateljici koja radi sa decom pale su na pamet neke ideje. Pitale su me šta mislim, a ja sam im kazala da treba da ih učimo pesme o Isusu. Ponudila sam se da naučim decu pesme koje sam znala iz crkve.

Pronašla sam adventističku decu na kampu i zajedno smo ih pozvali na sastanak samo za njih. Sastajali smo se svake večeri. Moji prijatelji i ja naučili smo ih neke pesme i biblijske stihove, a moja mama i njena prijateljica su im pričale biblijske priče. Deca su stvarno uživala da dolaze i problemi u ponašanju na kampu su se smanjili.

Dopiranje i do odraslih

Odrasli su videli da deca uživaju na našim sastancima, pa su i oni došli. Onda su zatražili od moje mame da održava sastanke za njih. Ona je to i učinila. Pošto nemamo stolice za sedenje, pronašli smo neke betonske blokove u ruševinama i iskoristili ih kao stolice.

Mama je jednog dana donela naš mali DVD plejer i prikazala film o Isusovom životu. Kada su videli kako Isus umire, neka deca su zaplakala. Jedan dečak je upitao: »Zašto je morao tako da umre?«

Ja sam mu kazala da Isus nije *morao* da umre; on je *izabrao* da umre da bi nas spasio. Shvatila sam da ova deca ne znaju puno o Bibliji. Naši dečji sastanci otvorili su vrata da sa drugom decom razgovaramo o Isusu.

Svedočenje prijateljima o Isusu

Jedna devojčica, Sara, ne veruje u Boga. Ona nije znala ko je Isus dok nije došla na naše sastanke. Rekla mi je da misli da Isus ne postoji, ali ja sam joj kazala da On postoji i da bi bio srećan kada bi ona verovala u Njega i razgovarala sa Njim. »Isus nam daje toliko toga – hranu koju jedemo, naše roditelje, sve.«

Druga devojčica se prema svojoj majci ponašala veoma ružno. Nekoliko puta sam razgovarala sa njom o poštovanju i poslušnosti roditeljima. Otkad je počela da dolazi na naše sastanke, primetila sam da ima više poštovanja, tako da mislim da sluša šta joj se govori.

Pošto su naše škole bile uništene zemljotresom, mi sada nemamo školu. Zato moja majka i ja pokušavamo da decu poučavamo raznim stvarima da bismo ih uposlili, na primer – kako da peru ruke da se ne bi razboleli. Učimo ih kako da naprave papirne cvetiće da ulepšaju sebi dan i da se nečim zabave. Ovo im pomaže da žele da slušaju kada im govorimo o Isusu.

Tako sam srećna što su me roditelji naučili kako da delim s drugima ono što imam. Srećna sam što su me izviđači naučili kako da se nosim sa teškim životnim situacijama. A naročito sam srećna što me je majka svojim primerom naučila da delim sa drugima iako nemamo mnogo ni za sebe.

Želela bih da ohrabrim decu da pričaju drugima o Isusu da bi i oni znali da ih Isus voli i da želi da im pomogne. Pomozite im u čitanju Biblije i pozovite ih da krenu s vama u crkvu. Tako će se sprijateljiti sa Isusom i nikada više neće biti usamljeni.

Misionski odeljak

- Kada je zemljotres pogodio Haiti, 115 adventističkih crkava bile su uništene ili ozbiljno oštećene. Spavaonice na adventističkom univerzitetu takođe su pretrpele veliku štetu, a i upravno sedište crkve bilo je ozbiljno oštećeno. Takođe, neke adventističke škole su pretrpele manje ili veće štete i moraće da se renoviraju.

- Kada škole na Haitiju budu mogle ponovo da otpočnu sa nastavom, dečji trinaesti subotnoškolski dar ovog tromesečja pomoći će deci da se vrate u školu na taj način što će im biti nabavljen školski pribor, uniforme i sveske.

8. Svedočenje o Božjoj ljubavi

Haiti

Melisa živi u Port-o-Prensu na Haitiju. (*Neka neko dete pronade Port-o-Prens i Haiti na mapi*)

Melisa ide u adventističku školu, ali je shvatila da nisu svi koji idu u njenu školu adventisti. Jedna devojčica iz njenog odeljenja, Lorin, bila joj je drugarica još od vrtića. Devojčice su se često igrale i učile zajedno.

Melisa je često pričala sa Lorin o Isusu. Kada je Melisa saznala da Lorinini članovi porodice nisu adventisti, Melisa je pozvala Lorin u crkvu. Lorin je želela da ide, ali ona živi daleko od Melisine crkve. Zato joj je Melisa rekla da na Haitiju ima puno adventističkih crkava i da Lorin ode u crkvu koja je najbliža njenom kući.

Lorinina majka dala joj je dozvolu i Lorin je počela da odlazi u adventističku crkvu u blizini svoje kuće. Tokom sedmice Melisa je razgovarala sa Lorin o onome što je naučila u subotnoj školi. Ako Lorin nešto nije razumela, Melisa je pokušala da joj objasni. Svakog petka Melisa je zvala Lorin da je podseti da ide u subotu u crkvu.

Slediti Melisin primer

Prošle godine kada je Melisa odlučila da se krsti, razmišljala je o Lorin. Njena drugarica je išla u adventističku školu i u adventističku crkvu. Zato je Melisa pozvala Lorin da se zajedno spremaju za krštenje. Lorin je bila oduševljena. Njena majka se složila i devojčice su bile zajedno krštene.

Prošle godine kada su sve crkve u gradu imale evangelizaciju, Melisa je predložila Lorin da pozove svoju majku da ide s njom na predavanja. Lorin se složila i njena majka je došla na predavanja. Na kraju evangelizacije, Lorinina majka predala je svoje srce Isusu i zatražila da bude krštena. Devojčice su bile tako srećne kada su saznala da i Lorinina majka želi da sledi Isusa.

Umnožavanje blagoslova

»Shvatila sam da sam pomogla mojoj najboljoj drugarici i njenoj majci na putu do Isusa«, kaže Melisa. »A sada, Lorinina dva brata i tri sestre takođe idu u crkvu sa Lorin i njenom majkom. U stvari, Lorinina najstarija sestra se isto krstila. Posvedočila sam Lorin o mojoj veri i sada cela njena porodica voli Boga na novi i važan način.«

»Usrdno pozivam drugu decu da se ne plaše da govore svojim prijateljima o Bogu i da ih pozovu u crkvu. Svi – i stari i mladi – treba da čuju da ih Isus voli. Mi čak ne moramo da koristimo reči da bismo propovedali ljudima. Naša dela propovedaju glasnije nego naše reči. Ako smo ljubazni i strpljivi sa drugima, mi smo kao Isus.«

»Pozovite svoje prijatelje da vas posete kad imate porodično bogosluženje ili u petak uveče kada počinjete subotu. Ako dozvolimo da Isusova svetlost blista u našem životu kroz muziku koju slušamo i reči koje govorimo, ljudi će to primetiti. Ako vam je neko učinio nešto nažao, oprostite mu. Na ovaj način vi im možete biti primer Božje ljubavi.«

Melisa je u pravu, dečaci i devojčice. Hajde da budemo primer Božje ljubavi ove sedmice.

Misionski odeljak

- Svaka četvrta adventistička crkva na Haitiju je bila ozbiljno oštećena ili uništena za vreme zemljotresa koji je ovu zemlju pogodio 12. januara.
- Crkve na Haitiju su mnogo više od mesta za bogosluženje tri sata tokom subotnog jutra. Mnoge crkve imaju dva ili čak tri bogosluženja svake subote. Crkva je srce njihove vere.
- Deo trinaestog subotnog dara ovog tromesečja pomoći će da se renoviraju ili ponovo izgrade ove crkve tako da bi svi ponovo imali Božji dom za bogosluženja.

9. Sticati prijatelje za Isusa

Dominikanska Republika

Mileni živi u Santo Domingu, glavnom gradu Dominikanske Republike. (*Pronađi glavni grad Dominikanske Republike na mapi*) Svedočenje o Božjoj ljubavi drugima je potpuno prirodno za Mileni. Njena majka priprema dečji program za adventistički radio u gradu i Mileni joj pomaže u tome.

»Ponekad ispričam priču, a nekad imam kratku duhovnu poruku ili govorim o nekoj određenoj ideji iz Biblije«, kaže Mileni. »Ovo je interesantan način da govorimo deci o Bogu.« I naravno, Mileni poziva svoje prijatelje da slušaju dečji program.

Mileni takođe pomaže majci u izvođenju dečjih programa u okolnim crkvama. Ona je član dečje dramske grupe koja glumi u biblijskim pričama. Tako Mileni ima puno prilika kada može da pozove svoje prijatelje da čuju nešto o Isusu.

Nova drugarica za Isusa

Jednog dana Mileni je upoznala Nikol, novu devojčicu koja se preselila u njihov komšiluk. Mileni je pitala Nikol da li može da bude

njena drugarica. Uskoro je Mileni shvatila da Nikolina porodica ne ide redovno u crkvu. Zato je Mileni pozvala Nikol i njenog brata Hozea da pođu s njom u crkvu. Deca su došla i svidelo im se.

Milenina majka je posetila Nikolinu majku i pozvala Nikol i njenog brata Hozea na dečji biblijski klub koje je počinjao kod njene kuće. »Pevaćemo pesme, slušati biblijske priče i moliti se«, kazala je majka. Deci se svidela ova ideja, zato su sledećeg utorka Hoze i Nikol otišli u Mileninu kuću na prvi sastanak.

Došlo je i nekoliko druge dece. Prvih nekoliko minuta pričali su o tome šta im se dešava u životu, a onda su proučavali biblijsku priču, pevali i molili se. Mileni je bila srećna što su njeni prijatelji mogli da dođu u biblijski klub. Vredno je radila kako bi bila sigurna da će uživati u aktivnostima kluba da bi želeli da dolaze svake sedmice.

Svedočenje Božje ljubavi

Nikol i Hoze još uvek idu u biblijski klub i subotnu školu. Oni vole da pričaju roditeljima šta tamo uče. Zato je Milenina majka pozvala njihove roditelje da proučavaju Bibliju s njom i oni su prihvatili. Oni žele više da saznaju o Bogu i šta njihova deca uče u crkvi.

»Tako sam srećna što su me roditelji naučili da svedočim mojim prijateljima o Božjoj ljubavi«, kaže Mileni. »Zato što su Nikol i Hoze prihvatili moj poziv da dođu u crkvu i na mamin biblijski klub, još dve osobe su danas u Božjoj porodici. Nadam se da će uskoro njihov stariji brat, sestra i njihovi roditelji doći da upoznaju Isusa i da se i oni pridruže adventističkoj crkvi.«

Kada je Isus veliki deo našeg života, lako je svedočiti našim prijateljima o Njegovoj ljubavi. Kako ti možeš nekome posvedočiti o Božjoj ljubavi ove sedmice? Verovatno nećeš moći da učestvuješ u radio programu, ali možeš da ih pozoveš u subotnu školu.

Informativni odeljak

- Dominikanska Republika deli ostrvo Hispanjolu sa Haiti-jem. Dok Haićani govore francuski ili kreolski (što je mešavina francuskog i afričkih jezika), Dominikanci govore španski.
- Dominikanci nisu toliko siromašni kao Haićani, ali i kod njih ima siromaštva, nezaposlenih ljudi i političke nestabilnosti.
- Plodna zemlja pomaže ovoj zemlji da se izdigne iz siromaštva svojih suseda na ostrvu. Vlada je donela zakone kojima se zabranjuje seča drveća u šumama. Ovaj zakon je predu-predio katastrofalne poplave i suše koje su zadesile Haiti.

10. Neka naša svetlost blista

Dominikanska Republika

Prošle sedmice slušali smo priču o devojčici koja se zove Mileni. Ko se seća gde Mileni živi? *(Neka deca odgovore, a onda dozvoli detetu da nađe Santo Domingo u Dominikanskoj Republici na mapi)*

Mileni se sprijateljila sa Nikol i Hozeom, svojim komšijama, i često im je govorila o Bogu. Jednog dana Mileni je pozvala Nikol i Hozea u subotnu školu i oni su došli.

»Baš mi se sviđa crkva«, rekla je Nikol. »Posebno mi se sviđaju biblijske priče i vesti iz dalekih mesta. A volim i da pevam. Ponekad Mileni i ja pevamo zajedno u crkvi.«

Svedočenje porodici

»Ja pričam roditeljima šta učim u subotnoj školi i pozivam njih, mog starijeg brata i setru da pođu s nama u crkvu. Ponekad i dođu, naročito kada treba da pevam.«

»Kada se Mileni krštavala, Hoze i ja smo takođe želeli da budemo kršteni. Naši roditelji su nam dali svoje dopuštenje, pa smo bili

kršteni istog dana kad i Mileni. Srećna sam što Isus zove decu da budu Njegovi prijatelji!«

Svuda u susedstvu

»Mi smo se nedavno preselili u drugi kraj, nekoliko kilometara dalje od Mileni, pa je ne viđam često. Ali, sada imam potpuno novi komšiluk dece kojoj mogu da pričam o Bogu. Ja im govorim da ih Isus voli i da će uskoro doći. Pozivam ih da slušaju dečji program na adventističkom radiju svakog poslepodnevna. Neki od njih ga slušaju i sviđa im se. To je dobar način da uče o Bogu.

»I baš kao što je Mileni pozvala mog brata i mene u crkvu, sada ja pozivam moje prijatelje iz susedstva da dođu u crkvu. Do sada niko nije došao, ali sam sigurna da će doći jednog dana.«

»Naša nova crkva je mala, nemamo izviđački klub, ali imamo dečju dramsku grupu. Mi glumimo biblijske priče koje učimo. Izvodimo ih na dramskim programima za decu u našem susedstvu. To je zanimljivo i deci se sviđa. Imamo između 15 i 25 dece na našim sastancima.«

Neka svetlost blista do Isusovog dolaska

»Ja pozivam moje prijatelje iz susedstva da dođu na biblijski program u crkvu. Drago mi je što nam odrasli u našoj crkvi pomažu da pripremimo ovaj program da bismo mogli drugoj deci da posvedočimo o Božjoj ljubavi.«

»Tako sam srećna što mi je moja drugarica Mileni pričala o Božjoj ljubavi. Drago mi je što nas je njena mama pozvala u crkvu i na dečji biblijski klub. Sada je na mene red da drugoj deci, kao i odraslima, kažem da ih Isus voli i da uskoro dolazi da nas povede kući na nebo.«

Dečaci i devojčice, hadje da ove sedmice pozovemo nekoga da sluša o Isusu. I hajde da se molimo da Nikolini roditelji, stariji brat i sestra odluče da slede Isusa, baš kao što su Hoze i ona to učinili.

(Završite molitvom)

Misionski odeljak

- Dominikanska Republika ima više od 260 000 adventista, to je jedan adventista na 38 ljudi.
- Adventisti u Dominikanskoj Republici su aktivni evanđelisti laici. Svaki član pomaže tako što svedoči drugima o Božjoj ljubavi. To je razlog što adventistička crkva napreduje tako brzo u ovom delu sveta.
- Inter-Američka divizija ima 3,2 miliona članova, što je u proseku jedan adventista na 83 ljudi. Ovo je najviši prosek od svih divizija crkve u svetu.

Aktivnost

Padre, Te Adoro (Father I Adore You)

Padre te adoro
a tus pies me postro
komo te amo

Kristo te adoro ...
Espíritu te adoro ...

11. Svi vole deku Karlosa

Dominikanska Republika

Današnja priča dolazi iz Dominikanske Republike.

Usvojeni deka

Krug dečaka čuču na zemlji dok igraju klikere u prljavštini. Senka pada na njihov krug i dečaci podižu svoje glave. »Deka Karlos!«, uzvikuje jedan od dečaka radosno se osmehujući.

Deka Karlos se smeje i posmatra dečaka koji odmara ruku na ivici kruga. *Hop!* Dečakov kliker se kotrlja u prljavštini i udara drugi kliker i izbacuje ga iz kruga.

»Bravo!«, kaže deka Karlos i nastavlja da navija dok se igrači smenjuju.

Deka Karlos voli dečake i devojčice koji žive u njegovom susedstvu. I deca vole njega. Unuci mu žive daleko, pa je deka Karlos usvojio komšijsku decu. On se igra s njima, smeje se s njima i sluša njihove probelme. Posećuje njihove domove i upozna je njihove roditelje. I gde god ide, nosi svoju staru, izlizanu Bibliju.

Ruka pomoćnica

Komšiluk je siromašan i mnoge porodice nemaju ono što druge uzimaju zdravo za gotovo. Neka deca ne idu u školu jer njihovi roditelji ne mogu da im priušte osnovni školski pribor i uniforme.

Ni deka Karlos nije imao puno novca, ali je bio odlučan da nađe načina da im pomogne. Otpočeo je molitvom. Bog je rekao deki Karlosu da pita za pomoć, zato je on posetio neke prodavnice u blizini i zamolio za novac da kupi cipele i školski pribor za decu u njegovom susedstvu. Vlasnici prodavnica davali su mu novac i robu koja je bila potrebna ovim porodicama. Deka Karlos je svoje neiskorišćenu garažu pretvorio u magacin sa dečjim priborom. Uskoro je imao kutije pune olovaka, svesaka i ranaca za decu.

Kako se pročulo da deka Karlos ima misiju da pomogne deci, roditelji su ga dobrodošlicom dočekali u svoje domove. On im je ponudio da proučava Bibliju sa njima i mnogi su prihvatili. Često su im se i deca pridruživala u biblijskim časovima i čak kada bi roditelji prestali sa proučavanjem, deca su nastavljala. Deki Karlosu je i to odgovaralo, jer mu je Bog dao srce koje je gorelo za decu.

Eli i Elizabet

Eli i Elizabet sede za starim, izandalim kuhinjskim stolom. Naginju se napred u svojim stolicama i širom otvaraju oči. Deka Karlos im postavljala pitanja iz biblijskog proučavanja koje su upravo završili, a devojčice se takmiče koja će pre da odgovori. One ne gledaju na biblijsko proučavanje kao na posao. One ga vole! A očigledno je da ga voli i deka Karlos.

On je pozvao sestre da dođu u crkvu i da se pridruže lokalnom izviđačkom klubu. Pozvao je i njihove roditelje. Elini i Elizabetini roditelji dali su dozvolu devojčicama da idu u crkvu i na izviđače, a ubrzo su pitale pastora da se pridruže njegovim biblijskim časovima. Pastor je uskoro shvatio da su ove devojčice spremne za krštenje jer su proučavale sa deka Karlosom. Kada su roditelji dali svoje dopuštenje, devojčice su bile krštene.

Sada njihova majka dolazi u crkvu s njima, a devojčice se nadaju da će uskoro i njihov otac dobiti slobodnu subotu da bi mogao da im se pridruži. Eli i Elizabet s radošću očekuju dan kada će cela njihova porodica slaviti Boga, zajedno sa deka Karlosom.

Svako je deka Karlos

Deka Karlos uživa da vodi komšijsku decu u šetnju do parka ili reke. On ih poziva da dođu u crkvu i da nauče više o Bogu. Nastavlja da prikuplja školski pribor za decu i ohrabruje ih da vredno uče. On se nada da će im njegov trud pomoći na putu do Isusa.

»Verovatno sam i ja samo dete u srcu«, kaže deka Karlos dok mu osmeh prekriva naborano lice. »Bog mi je dao misionško polje, a to su Njegova deca. Isus nam kaže: »Pustite decu neka dolaze k meni, i ne branite im; jer je takovih carstvo nebesko«. (Marko 10,14) Ja samo radim ono što mi je Bog naložio.«

Naši misionški darovi pomažu ljudima kao što je deka Karlos da vode ljude i decu do Isusa. Hvala vam što ih dajete.

Informativni odeljak

- Kristofer Kolumbo je stigao do mesta gde je sada Dominikanska Republika. On je tražio ostrvo za Španiju, pa je španski i danas nacionalni jezik ove zemlje.
- Ljudi u Dominikanskoj Republici su mešavina španskih i afričkih potomaka, što je rezultat robova koji su bili dovedeni u ovu zemlju da rade na velikim plantažama.
- Većina ljudi su katolici, iako mnogi dolaze u crkvu samo dva puta godišnje. Među manjinom protestanata u ovoj zemlji nalazi se više od 200 000 adventista.

Aktivnost

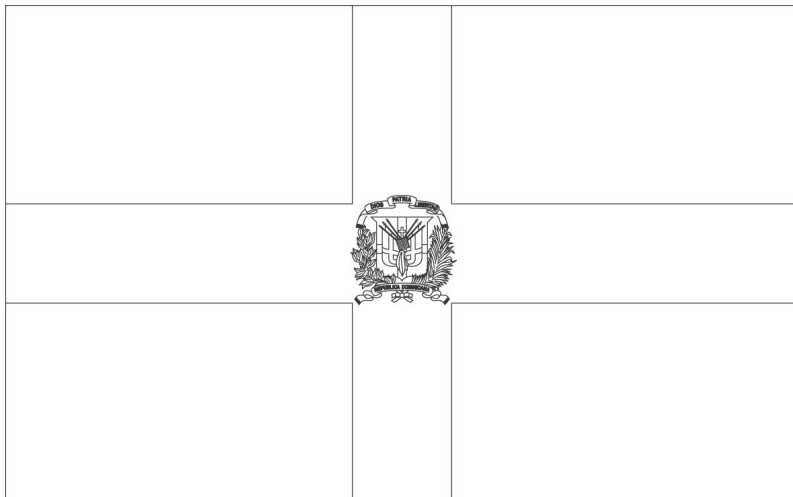
Zastava Dominikanske Republike

Gornji levi i donji desni pravougaonik: plavi

Gornji desni i donji levi pravougaonik: crveni

Krst: beli

Štit: zeleni sa crvenom trakom na dnu i plavom na vrhu

12. Božanski sastanak

Dominikanska Republika

(Zamoli jednog starijeg dečaka da iznese vesti u prvom licu)

Bio sam razočaran kada je naša crkva otkazala nedeljni izlet, ali moj tata je predložio da mi odemo negde drugde. Odvezli smo se do kuće mog drugara da ga pozovemo da ide s nama, ali on nije mogao. Međutim, prijatelj mog tate predložio nam je da pozovemo prijatelja koji mu je baš bio u poseti. »Zove se Hoze«, kazao je prijatelj mog tate, »i prolazi kroz teške trenutke«.

Neočekivani susret

Tata je razgovarao sa Hozeom i čovekovo lice se ozarilo. Tata mi je signalizirao da dođem i rekao je da će nas Hoze odvesti na reku u svom kamionetu. Ja sam želeo da provedem nasamo vreme sa tatom, ali sledio sam ga u Hozeov kamionet da se odvezemo do reke.

Na reci smo se super provodili igrajući se igru prskanja vodom. Onda je tata video Hozea kako izlazi iz vode i seda na obalu. Signalizirao mi je da ide da razgovara sa Hozeom. »Ostani blizu obale«, upozorio me je. Gledao sam kako tata seda pored Hozea i njih dvojica su počeli da razgovaraju. Delovalo je dosta napeto. Nije mi bilo baš zabavno jer sam bio sam, pa sam izašao iz reke i pridružio se tati i Hozeu.

Iznenadujuća priča

»Kada je moja žena umrla«, kazao je Hoze, »ja sam digao ruke. Baš sam se opraštao sa mojim prijateljima kada ste vi došli. Planirao sam da se ubijem«. Hozeove reči su me prenerazile. *Nije ni čudo što izgleda tako tužan*, pomislio sam.

»Ne znam zašto vam ovo govorim«, rekao je Hoze, »ali vi ste nekako drugačiji. Znam da ste hrišćanin, zato mogu da vam kažem ove stvari.«

Tata je klimnuo glavom, a ja sam znao da se moli dok sluša Hozea. I ja sam se molio u svom srcu. Onda je tata kazao: »Hoze, ja mislim da naš današnji susret nije slučajnost. Bog me je pokrenuo da posetim danas mog prijatelja jer je On znao da ćeš ti biti tamo.« Hoze je klimnuo glavom i razmišljao.

Tata je molio Hozea da ne popušta sotoninom predlogu. »Božji plan za tebe nije da umreš«, dodao je on. »Bog želi da Mu predaš svoj život.«

Hoze je kazao da želi da dà Bogu šansu u svom životu. Onda mi je tata rekao da im se pridružim u molitvi. Nakon toga, Hozeovo lice se promenilo. Odražavalo je nadu i mir.

Dok smo se vozili nazad kući našeg prijatelja, sećam se da nisam želeo da uključim nekog stranca u naše planove za taj dan, ali sada znam da je susret sa Hozeom bio Božji plan – božanski sastanak, kako ga tata naziva. Zamolio sam Boga da mi pomogne da prepoznam Njegove uzvišene planove u mom životu i da me učini sličnijim mom ocu – neustrašivim da posvedočim drugima o Božjoj ljubavi.

Dečaci i devojčice, mi ne znamo kada neko prolazi kroz teške trenutke, ali Bog to zna i On će nam ponekad zatražiti da nekome govorimo o Božjoj ljubavi. Zato slušajte Božji glas i pokušajte da budete svesni da vas možda poziva na božanski sastanak.

Informativni odeljak

- Bejzbol je nacionalni sport u Dominikanskoj Republici. Mnogi dečaci sanjaju da jednog dana postanu bejzbol zvezde i da igraju u poznatim timovima Sjedinjenih Država.
- Zemlja ima široke peskovite plaže i privlači hiljade turista svake godine što joj pomaže da se ekonomski razvija.

Aktivnost

Učimo španski jezik

Evo nekih reči i fraza na španskom jeziku koji se govori u Dominikanskoj Republici. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Svakodnevni izrazi

Dobrodošli

Zdravo

Molim vas

Hvala

Blagoslovena subota

Da

Ne

Doviđenja

Izgovor

bi-EN-ve-NI-do

O-la

Por fa-VOR

GRA-si-as

fe-LIS SA-ba-do

si

no

a-di-OS

Program za trinaestu subotu

Ako će vaš razred imati program trinaeste subote kod odraslih:

- Vežbajte jednu ili više pesama ovog tromesečja koju ćete pevati za vreme programa ili za vreme prilaganja dara.
- Pošaljite roditeljima poruku da ih podsetite na program, a decu ohrabrite da svoj dar za trinaestu subotu donesu 25. decembra.
- Dok prikupljate dar trinaeste subote, podsetite sve prisutne da su njihovi darovi pokloni za širenje Božje reči u celom svetu, a da će $\frac{1}{4}$ našeg dara trinaeste subote ići direktno ljudima na Haitiju da izgrade ponovo svoje crkve i da se deci kupe školske knjige, unifrome i cipele kako bi mogli da se vrate u škole kada ponovo otpočne nastava.
- **Ako se vaš razred neće pridruživati odraslima** za poseban program, iznesite priču dečjeg projekta za vreme misionorskog dela.
- Iskoristite sledeći program u svom razredu.
- Podsetite decu da donesu svoj dar za trinaestu subotu. Prebrojte novac i kažite deci koliko su donosili celog tromesečja, a koliko su dali danas – trinaeste subote. Pohvalite ih za sve što su učinili i kažite im da će njihovi darovi uneti veliku promenu u život dece slične njima širom sveta.

* * *

Pomaganje drugima

Narator: Poslednja tri meseca slušali smo priče sa Haitija gde se u januaru dogodio strašan zemljotres. (*Pronađi ovu zemlju na mapi*) Danas je trinaesta subota, vreme kada možemo da donesemo svoj dar da pomognemo ovim vernicima da ponovo izgrade svoje crkve koje su bile oštećene ili uništene.

_____ (*ime govornika*) će nam pomoći da zamislimo kako je izgledalo živeti na Haitiju na dan zemljotresa.

Govornik 1: 12. januar bio je dan kao i svaki drugi. Sunce je jako peklo. Stigla sam kući iz škole i pomagala majci. Moj mali brat se igrao na podu pored nas. Odjednom, tlo pod mojim nogama počelo je da se trese. Suđe je zakloparalo u radnom delu, a policia sa knjigama je tresnula u zid. Ja sam se prepala i noge su mi se ukočile. Majka je zgrabila mog malog brata i viknula mi da izađem iz kuće. Izletele smo na vrata i stajale pod vedrim nebom.

Prašina je ispunila vazduh, a ljudi su vrištali. Onda je polako naša kuća počela da se ruši. I dalje nisam razumela šta se dešava. Kuća mog prvog komšije je i dalje stajala, otpalo je samo nešto maltera i cementa.

Nisam registrovala kada je tlo prestalo da se trese, jer su mi noge još uvek drhale. Naša kuća bila je gomila ruševina i sve što smo imali bilo je sahranjeno ispod. Da nas majka nije na vreme izvela napolje, poginuli bismo.

Činilo se da su svi te noći spavali na ulicama. Neki susedi su bili povređeni, a jedan čovek je i poginuo kada je zid njegove kuće pao na njega. Sledećeg dana otišli smo na adventistički univerzitet jer smo saznali da se ljudi koji su izgubili domove tamo nalaze.

Dobili smo ceradu koju smo raširili kao utočište, a uskoro smo nabavili i šator koji je naš dom još od zemljotresa koji se dogodio pre skoro godinu dana. Teško je živeti u malom šatoru. ADRA nam pomaže u hrani, a sada imamo i nekoliko šerpi za kuvanje.

Mi smo izgubili više od doma. Crkva nam je takođe bila razorena zemljotresom. Bila je to divna crkva i vredno smo radili da je održavamo čistom i lepom za Isusa. Za samo nekoliko minuta

pretvorila se u hrpu kamenja. Vernici crkve uklonili su kamenje i raščistili tlo da bismo subotom mogli da imamo bogoslužjenje pod ceradama. Drago mi je što vidim moje prijatelje subotom na bogoslužjenju, ali mi nedostaje naša crkva.

Više od 115 crkava bile su uništene ili ozbiljno oštećene. To je u proseku svaka četvrta adventistička crkva u ovoj zemlji. Ljudi na Haitiju su siromašni; bilo nam je potrebno mnogo godina da izgradimo našu crkvu, a sada je nema – mnogo njih je nestalo.

Drago mi je što danas adventisti širom sveta pripremaju veliki dar za trinaestu subotu koji će pomoći adventistima na Haitiju da ponovo izgrade svoje crkve.

Narator: Hvala _____ (*ime govornika*). Milion ljudi i više je na Haitiju izgubilo svoje domove zbog ove katastrofe, a hiljade vernika nema mesto za bogoslužjenje. Ali, to ih ne sprečava da budu svedoci svoje vere. _____ (*ime govornika*) će nam reći šta neki ljudi rade da bi posvedočili Božju ljubav u ovim teškim trenucima.

Govornik 2: Džek i Džozef su prijatelji. Džozef je pozvao Džeka u subotnu školu i na posebne sastanke u njegovoj crkvi. Kada je njegova crkva najavila evangelizaciju, Džozef je pozvao i Džekove roditelje. I oni su došli.

Onda se dogodio zemljotres i crkva je bila dosta oštećena. Međutim, nekoliko dana kasnije kada su ruševine izvan crkve bile raščišćene i neke cerade zakačene za drveće i visoke bandere, evangelizacija se nastavila – ovog puta izvan crkve. Ljudi su bili previše uplašeni da uđu u zgrade tako brzo nakon zemljotresa.

Kada se evangelizacija završila, Džozef je bio presrećan jer su Džek i njegovi roditelji ustali i kazali da žele da zatraže od Isusa da živi u njihovom srcu.

Govornik 3: »Umoran sam od života u šatoru sa toliko mnogo nepoznatih ljudi oko sebe«, rekao je Žan svoj prijatelju Pjeru. »Hoću da idem kući.«

Pjer je razumeo kako se Žan oseća. I on je želeo da ide kući, ali kuća je bila oštećena zgrada koja nije bila bezbedna. »Znam kako se osećaš«, rekao je Pjer, »ali čuo sam da je ADRA otpočela program za decu. Hajde da idemo da vidimo šta rade.«

Dečaci su se provlačili kroz grad pun šatora. Pored zadnje kapije pronašli su četiri velika šatora. Nekoliko odraslih pozdravljali su decu koja su pristizala. Sportska oprema nalazila se u jednoj bačvi, a nekoliko stolova bilo je puno bojica, tempera, flomastera i ostalog pribora za bojenje i crtanje.

Dečaci su se pridružili grupi dečaka koji su zajedno igrali neke igre. Za trenutak su zaboravili na svoje nedaće. Kada je na njihov bio red da nešto nacrtaju, vođe su ih ohrabrile da nacrtaju ono što osećaju. Žan je nacrtao sliku oštećene kuće. Vođe su razgovarale sa svakim detetom o slici koju je nacrtalo i kako se oseća. Žan je rekao drugima da je umoran od života u kampu i da želi da ide kući. Ostala deca su klimala glavom; razumela su ga. Kamp je bio dobar, ali nije bio dom.

Pjer i Žan su se vratili u svoje šatore. »Bolje se osećam«, rekao je Žan. »Hvala ti što si mi kazao za ovaj program.«

Pjer se nasmejao, a na pamet mu je pala jedna ideja. »Hej, Žan, pođi sa mnom u subotnu školu u subotu ujutro. Crkva je blizu. Mi tamo pevamo pesme, slušamo biblijske priče i molimo se.«

Žan je za trenutak razmislio. »Zvuči zanimljivo«, rekao je. »Pitaću mamu.« Žanova majka dozvolila mu je da ide s Pjerom u subotnu školu. To je bilo novo iskustvo za njega i dopalo mu se.

Pjer i Žan su postali dobri prijatelji i Žan je nastavio da dolazi na dečji program i u subotnu školu. Pjer se nada da će vremenom Žan predati svoje srce Isusu koji ga voli i želi da se, gde god se nalazio, oseća kao kod kuće.

Narator: Biblija nam kaže da »kad učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste« (Matej 25,40). Ljudi na Haitiju su naša braća kojoj je potrebna naša pomoć – naročito danas.

(Dar)

Rezultati vaših darova

Pre tri godine, deo subotnog trinaestog dara pomogao je da se poveća kamp za mlade u jugoistočnom delu Meksika i da se koristi kao centar za održavanje sabora za laike i za obučavanje laika, kao što je ova mala grupa vođa. Članovi vam se zahvaljuju.

AKTIVNOSTI

Mapa Haitija

Napravite mapu koja pokazuje regije koje su uništene unutar i izvan Port-o-Prensa. Takođe, označite Haiti, Dominikansku Republiku, Port-o-Prens i Santo Domingo. Tako će učitelji moći da pokazuju odakle dolaze vesti ovog tromesečja.

Recepti sa Haitija

Pohovane banane

3 jako zrele banane

½ kafene kašičice ekstrakta od vanile

1 supena kašika brašna

1 supena kašika šećera

1/8 kafene kašičice praška za pecivo

½ kafene kašičice cimeta

Šećer za posipanje (po želji)

Izgnječiti banane u jednoj činiji, pa dodati vanilu i izmešati. U drugoj činiji izmešati brašno, šećer, prašak za pecivo i cimet; zatim to dodati smesi od banana. Kašikom vaditi i sipati u vrelo ulje i pržiti dok ne dobije smeđu boju. Skloniti sa ulja i ocediti na kuhinjskom papiru. Po želji posuti šećerom.

Kuvane zelene banane

Zelene banane

Sveži zeleni limun

Kipuća slana voda

Oljuštiti zelenu bananu i odseći krajeve. Preseće na pola po dužini i po širini. Protrljati banane limunom i kuvati u slanoj vodi oko 30 minuta, dok ne omekšaju.

Haitski kukuruzni kačamak

1 češanj belog luka, sitno iseckan

½ seckanog crnog luka

4 šolje vode

Inter-Američka Divizija

<u>Unije</u>	<u>Crkve</u>	<u>Broj vernika</u>	<u>Populacija</u>
Belize	75	33 364	329 000
Karipska	589	211 244	3 682 006
Centralno-meksička	171	67 243	36 752 233
Kolumbijska	1 169	275 272	45 065 000
Kubanska	273	29 533	11 225 000
Dominikanska	618	260 805	10 090 000
Francuski			
Antili-Gvajana	135	29 362	1 077 000
Gvatemalska	693	211 069	14 027 000
Haitska	473	335 751	9 242 000
Inter-Okeanska meksička	964	162 162	27 358 656
Centralno-američka	1045	421 138	14 805 000
Severno-meksička	487	120 304	36 083 612
Puertorikanska	296	37 114	3 971 000
Južnocentralna američka	632	260 030	13 632 000
Južno-meksička	1 032	288 847	9 415 499
Venecuela-Antili	814	219 980	28 636 994
Zapadno-indijska	678	269 620	3 136 000
<hr/>			
Ukupno do 30. juna 2009.	10 145	3 232 946	268 528 000

PROJEKTI:

1. Pomoć u renoviranju ili izgradnji crkava koje su bile oštećene ili uništene 12. januara 2010. godine za vreme zemljotresa na Haitiju.
2. Renoviranje ili ponovna izgradnja spavaonica na Haitiskom adventističkom univerzitetu.
3. Dečji projekat: pomoć deci u kupovini školskih uniformi, cipela i svesaka za povratak u školu.

- 1 šolja kukuruznog brašna
- 1 kafena kašičica majčine dušice
- 1 kafena kašičica peršuna
- 1 supena kašika ulja
- So i ljuti biber (po želji) po ukusu

Izdinstati beli i crni luk na ulju u jednoj šerpi. Dodati vodu da prokuva. Pomešati ostale sastojke. Mešati neprekidno da se ne stvore grudvice.

Materijali za vođe

Evo nekih informacija koje mogu biti korisne i od pomoći u pripremanju dečjih vesti iz sveta.

Za više informacija o kulturi i istoriji Haitija, pogledajte turistički odsek u lokalnoj biblioteci ili na internetu. Ukucajte (za informacije na engleskom jeziku) »Haiti culture« ili »Haiti history« u svoj pretraživač.

Posetite sajt www.AdventistMission.org za dodatne fotografije, recepte, učenje jezika i druge aktivnosti koje možete da skinete i odštampate kako bi vreme dečjih vesti bilo što zanimljivije za decu. Kliknite na »Resources« i zatim na »Children's Activities«. Idite na četvrto tromesečje i odaberite aktivnost koja vam se sviđa.

Adventist Mission DVD je video koji prikazuje priče iz zemalja o kojima čitamo ovog tromesečja, kao i priče iz misije širom sveta. Zatražite primerak od svog propovednika.

Razno

Ambasade i turističke agencije ponekad daju interesantne informacije o svojoj zemlji.

Takođe, podsetite vernike da rad svetske crkve zavisi od sedmičnog misionarskog dara koji donesemo subotom u crkvu. Dvanaeste subote dajte izveštaj koliko misionarskog dara je sakupljeno u toku tromesečja. Objasnite da je jedna četvrtina dara trinaeste subote posvećena posebnim projektima o kojima se govori ovog tromesečja. Ostale tri četvrtine idu u fond svetske misije zajedno sa ostalim misionarskim darovima.